EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2018 05 17
COM(2018) 305 final

KOMISIJOS METINĖ APŽVALGA

Valstybių narių metinių veiklos ataskaitų dėl eksporto kreditų metinė apžvalga pagal Reglamentą (ES) Nr. 1233/2011

KOMISIJOS METINĖ APŽVALGA

Valstybių narių metinių veiklos ataskaitų dėl eksporto kreditų metinė apžvalga pagal Reglamentą (ES) Nr. 1233/2011

1. Įvadas

2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1233/2011 dėl tam tikrų gairių taikymo oficialiai remiamiems eksporto kreditams, kuriuo panaikinami Tarybos sprendimai 2001/76/EB ir 2001/77/EB[1], I priede nustatyta, kad siekdamos padidinti skaidrumą Sąjungos lygmeniu valstybės narės pateikia Komisijai metines veiklos ataskaitas. Komisija, remdamasi šia informacija, parengia Europos Parlamentui metinę apžvalgą.

Ši metinė apžvalga skirta 2016-iesiems kalendoriniams metams. Joje apžvelgiama eksporto kreditų veikla pagal Reglamentą (ES) Nr. 1233/2011, t. y. vidutinės trukmės ir ilgalaikiai sandoriai, kurių grąžinimo terminas ne trumpesnis kaip dveji metai. Apžvalga neapima nei trumpalaikių eksporto kreditų sandorių[2], nei tam tikrų eksporto kreditų agentūrų (toliau – EKA) veiklos, nesusijusios su eksporto kreditais (pvz., investicijų draudimo). Be to, privalu pažymėti, kad kai kuriose valstybėse narėse eksporto kreditų agentūros funkcijas vykdo draudimo bendrovė, veikianti pagal viešuosius įgaliojimus. Tokiais atvejais viešųjų eksporto kreditų programų valdymas griežtai atskiriamas nuo kitos privačiojo sektoriaus veiklos (žinoma, pastaroji šioje apžvalgoje nenagrinėjama).

Komisija atsižvelgė į 2013 m. liepos 2 d. Europos Parlamento priimtą rezoliuciją dėl pirmosios ataskaitos pagal Reglamentą (ES) Nr. 1233/2011[3] ir ypač atkreipė valstybių narių dėmesį į šioje rezoliucijoje pateiktas rekomendacijas, kaip antai rekomendaciją, kad Tarybos darbo grupė eksporto kreditų klausimu ir Komisija konsultuotųsi su Europos išorės veiksmų tarnyba dėl tolesnio ataskaitų teikimo metodų kūrimo.

2. Gautos 2016-ųjų kalendorinių metų metinės veiklos ataskaitos

Metines veiklos ataskaitas pateikė šios valstybės narės: Austrija, Belgija, Bulgarija, Čekija, Danija, Ispanija, Italija, Jungtinė Karalystė, Kroatija, Lenkija, Liuksemburgas, Nyderlandai, Portugalija, Prancūzija, Rumunija, Slovakija, Slovėnija, Suomija, Švedija, Vengrija ir Vokietija.

Likusios septynios valstybės narės – Airija, Estija, Graikija, Kipras, Latvija, Lietuva ir Malta – ataskaitiniais metais neturėjo aktyvių eksporto kreditų programų pagal Reglamentą (ES) Nr. 1233/2011.

3. Metinių veiklos ataskaitų analizė

a) Bendroji ir finansinė informacija

[1] OL L 326, 2011 12 8, p. 45.

[2] Tokiems sandoriams taikomas Komisijos komunikatas valstybėms narėms dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo trumpalaikiam eksporto kredito draudimui.

[3] 2013 m. liepos 2 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pirmosios Komisijos metinės ataskaitos Europos Parlamentui dėl valstybių narių eksporto kredito agentūrų veiklos (2012/2320(INI).

Taikoma reglamentavimo sistema (Reglamentu (ES) Nr. 1233/2011) nustatytos eksporto kreditų sandorių ir programų bendros taisyklės. Nors dauguma Europos šalių vyriausybių yra įsteigusios EKA, vykdomų eksporto kreditų programų apimtis ir rūšis bei agentūrų organizacinė struktūra įvairiose valstybėse narėse skiriasi.

Kai kuriose valstybėse narėse EKA yra vyriausybės departamentas arba agentūra. Kitose valstybėse narėse šią funkciją vykdo draudimo bendrovė pagal viešuosius įgaliojimus prižiūrint vyriausybei. Nėra neįprasta, kad valstybėse narėse, kuriose teikiama įvairių kategorijų eksporto kreditų parama, veikia daugiau nei viena EKA (pvz., viena agentūra, teikianti oficialią paramą tik garantijomis arba draudimu (grynojo draudimo tipas), o kita – finansuojanti palūkanų normas). 2016 m. eksporto kreditų programas pagal Reglamentą (ES) Nr. 1233/2011 vykdė 21 ES valstybė narė. Iš viso šias programas valdė 29 skirtingos agentūros ir vyriausybės departamentai.

Apskritai valstybės narės pastaraisiais metais išplėtė savo eksporto kreditų programų priemonių rinkinį. Kalbant apie teikiamos eksporto kreditų paramos rūšis, Europos eksporto kreditų agentūros šią paramą toliau dažniausiai teikė kaip grynąjį draudimą (t. y. susijęs eksporto sandoris yra finansuojamas komercinio banko, kuriam EKA teikia garantiją arba padengia jį draudimu). Šios rūšies paramą ataskaitiniu laikotarpiu teikė visos (21) valstybės narės, teikiančios eksporto kreditus pagal Reglamentą (ES) Nr. 1233/2011. Penkiolika valstybių narių taip pat teikė kitokių formų paramą, numatytą Reglamente (ES) Nr. 1233/2011 ir EBPO susitarime dėl oficialiai remiamų eksporto kreditų[4], kaip antai tiesioginį kreditavimą ar finansavimą (kai finansavimą tiesiogiai teikia EKA, o ne komercinis bankas)[5], refinansavimą[6] arba paramos palūkanų normoms sistemas[7]. Keliose metinėse veiklos ataskaitose taip pat aiškiai nurodytas projektų finansavimas[8], sąlygotoji pagalba[9] ir (arba) MVĮ finansavimas[10].

Pastaraisiais metais atitikties lygis išaugo, nes į EBPO susitarimą dėl oficialiai remiamų eksporto kreditų įtrauktas platus klausimų spektras. Nepaisant to, reikėtų atsižvelgti į toliau nurodytus skirtumus, nes dėl jų sunku pateikti visavertį palyginimą, kuris padėtų susidaryti išsamų vaizdą. Pirma, valstybės narės yra sukūrusios labai daug įvairių eksporto kreditų programų (priklausančių ankstesnėje pastraipoje nurodytoms bendroms eksporto kreditų rūšims). Be to, nors tam tikras produktas gali būti bendras kelioms EKA, su juo susijusios sąlygos gali skirtis. Antra, eksporto kreditų programos poveikis akivaizdžiai priklauso ir nuo nacionalinės ekonomikos ypatybių bei privačiojo finansų sektoriaus pajėgumų.

Atsižvelgiant į šiuos apribojimus, toliau pateikta lentelė, kurioje nurodyti 2016 m. gruodžio 31 d. nominaliosios rizikos pozicijos suvestinių duomenys, suteikia bent jau bendrą supratimą apie didžiausių grynojo draudimo rūšies eksporto kreditų sistemų dydį[11]:

Oficiali parama grynojo draudimo forma 2016 m. (mlrd. EUR)

Didžiausia ES pagal nominaliosios rizikos pozicijos suvestinius duomenis

[4] EBPO susitarimas dėl oficialiai remiamų eksporto kreditų yra Reglamento priedas.
[5] Belgija, Čekija, Danija, Ispanija, Italija, Jungtinė Karalystė, Lenkija, Slovakija ir Vengrija.
[6] Slovakija, Švedija ir Vengrija.
[7] Ispanija, Lenkija, Prancūzija ir Suomija.
[8] Danija, Italija, Nyderlandai ir Vokietija.
[9] Austrija, Danija, Ispanija, Lenkija ir Vengrija.
[10] Bulgarija, Danija ir Rumunija.
[11] Atkreipkite dėmesį, kad Jungtinė Karalystė taip pat pateikė 2017 m. kovo 31 d. nominaliosios rizikos pozicijos suvestinių duomenų sąrašą (23,4 mlrd. GBP).

Vokietija	89,7
Prancūzija	68,7
Švedija	35,7
Italija	26,1
Nyderlandai	23,9

Kaip jau nurodyta pirmiau, Europos EKA veikia įvairiose srityse, kurios nepriklauso sritims, dėl kurių reikia teikti ataskaitą pagal ES Reglamentą (ES) Nr. 1233/2011. Šis reglamentas apima vidutinės trukmės ir ilgalaikę eksporto kreditų veiklą (kaip apibrėžta EBPO susitarime dėl oficialiai remiamų eksporto kreditų). Tačiau daugelis Europos EKA taip pat siūlo tokius produktus kaip trumpalaikiai eksporto kreditai ir akredityvo garantijos, gamybos rizikos garantijos ir investiciniai draudimo produktai. Taip pat reikėtų pažymėti, kad kai kurios valstybės narės sukūrė konkretiems sektoriams skirtus eksporto kreditų produktus, skirtus (pavyzdžiui) orlaivių gamybai ir laivų statybai. Tai naudinga turėti omenyje, kai vertinamas platesnis EKA ekonominis vaidmuo.

Išsami informacija pateikta ataskaitos šablono, taikomo metinėms veiklos ataskaitoms, II ir IV skirsniuose ir bendrosiose metinėse ataskaitose, kurias aiškiai nurodo kelios valstybės narės.

Apibendrinant metinėse veiklos ataskaitose pateikta svarbios finansinės informacijos apie 2016 m. eksporto kreditų programas. Tačiau reikia pabrėžti, kad pagal Reglamentą (ES) Nr. 1233/2011 šios ataskaitos rengiamos pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės aktus. Dėl to atsiranda tam tikrų pateikimo skirtumų. Tačiau dėl metinių veiklos ataskaitų finansinių aspektų Komisija konkrečių pastabų neturi[12].

b) Pavojaus aplinkai, kuris gali lemti kitą susijusią riziką, valdymas

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1233/2011 I priedo 2 punktą metinėje veiklos ataskaitoje valstybės narės „apibūdina, kaip jų EKA vykdant veiklą oficialiai remiamų eksporto kreditų srityje atsižvelgiama į pavojų aplinkai, kuris gali lemti kitą susijusią riziką“.

Pavojus aplinkai sulaukia vis daugiau valstybių narių dėmesio ir yra labai svarbus nustatant, ar bus teikiama eksporto kreditų parama. Tuo tikslu valstybės narės ištobulino jų viduje vykdomas procedūras, kuriomis siekiama įvertinti atitinkamą pavojų. Jei atitinkamas pavojus laikomas nepriimtinu arba neproporcingu, draudimas neteikiamas. Jei pavojus laikomas priimtinu, eksporto kreditų parama paprastai yra sąlyginė ir priklauso nuo rizikos mažinimo priemonių ir atitikties tam tikriems standartams. 2016 m. ataskaitose daugiau dėmesio skiriama stebėsenai, kaip laikomasi šių sąlygų[13]. Konvergencija praktikoje taip pat matoma iš to, kad pavyzdžiui, atsižvelgiant į sandorio kategoriją, taikomos skirtingos vertinimo procedūros, kaip aiškiai nurodė kai kurios valstybės narės[14].

[12] Pagal I priedo 1 punktą dabartinis ataskaitų rengimo procesas nepažeidžia nacionalinių eksporto kreditų programų stebėseną vykdančių valstybių narių institucijų prerogatyvų.
[13] Pvz., Belgija, Italija, Rumunija.
[14] Pvz., Belgija, Danija, Ispanija, Slovakija ir Vokietija.

Valstybės narės, kuriose veikia kelios EKA, siekdamos įvertinti pavojų aplinkai, yra nustačiusios agentūrų tarpusavio bendradarbiavimo ir koordinavimo sistemą. Paprastai, jei sandoryje dalyvauja daugiau kaip viena agentūra, pvz., jei sandoriui suteikiama ne tik eksporto kreditų garantija, bet ir parama palūkanų normoms, aiškiai įvardijama viena agentūra, kuri turi užtikrinti, kad sandoris atitiktų visus EBPO rekomendacijos dėl aplinkos principų bei socialinio išsamaus patikrinimo reikalavimus. Tokio agentūrų tarpusavio bendradarbiavimo pavyzdžiai matomi Italijoje ir Čekijoje.

I priedo 2 punkte minimas ir pavojus aplinkai, ir valstybių narių plačiai aiškinama „kita susijusi rizika“. Kelios valstybės narės taip pat aiškiai nurodo socialinį poveikį[15], kaip antai žmogaus teises[16]. Šiuos pavojus gali vertinti nepriklausomi išorės ekspertai, arba, vis dažniau – kiekvienos EKA specialistai.

Daugelis valstybių narių visų pirma nurodo EBPO rekomendacijoje dėl bendrųjų oficialiai remiamų eksporto kreditų ir aplinkos principų bei socialinio išsamaus patikrinimo (vadinamieji bendrieji principai) nustatytas procedūras, kurias patvirtino ir kaip normines priėmė ne vien EBPO narės. Pavyzdžiui, Bulgarija taiko EBPO rekomendaciją dėl kyšių. Nors ši valstybė neįgyvendino nei EBPO rekomendacijos dėl bendrųjų aplinkos principų, nei su žmogaus teisėmis susijusių aspektų, ji vis dar svarsto galimybę taikyti šias rekomendacijas. Tam tikros valstybės narės bendrąjį principą taip pat taiko plačiau, nei nurodyta rekomendacijoje, kad griežtai patikrintų dar įvairesnius sandorius[17].

Vis dėlto pagal dabartines tendencijas valstybės narės taiko ne vien bendruosius principus. Be šių principų, jos pradėjo atsižvelgti ir į kitus tarptautinius standartus, pvz., Pasaulio banko apsaugos priemonių politiką[18], Jungtinių Tautų verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus[19], Tarptautinės darbo organizacijos deklaraciją dėl pagrindinių darbo principų ir teisių[20], Pusiausvyros principus[21] ir Tarptautinės finansų korporacijos nustatytus poveikio aplinkai ir socialinio poveikio veiksmingumo standartus[22]. Dar viena neseniai atsiradusi tendencija – įtraukti su klimato kaita susijusias šios srities iniciatyvas, įskaitant JT bendrąją klimato kaitos konvenciją[23]. Galiausiai, kelios valstybės narės taip pat paminėjo jau prisiimtą įsipareigojimą gerinti ir plėtoti jau sukurtas disciplinas. Pavyzdžiui, Suomija pažymėjo, kad dalyvauja kelių EKA tarpusavio darbo grupių veikloje, taip pat vykdant platesnį tarptautinį bendradarbiavimą; tą patį nurodė ir Jungtinė Karalystė. Nyderlandai, pavyzdžiui, patys rengia išsamaus patikrinimo priemones, kad galėtų įvertinti sandorių poveikį žmogaus teisėms. Kelios valstybės narės pranešė apie 2016 m. padarytus politikos pakeitimus, susijusius su nuolatiniu vidaus vertinimu ir peržiūra.

Apskritai valstybės narės plačiai aiškino pavojų aplinkai ir su juo susijusią riziką. Sandoriai vertinami atsižvelgiant ne vien į aplinkos aspektą, bet ir į daugelį kitų aspektų. Valstybės narės įrodė, kad į savo eksporto kreditų politiką įtraukė ne vien bendruosius principus, bet vis didesniu mastu – ir kitus tarptautinius standartus, taip pat – kad yra įsipareigojusios siekti

[15] Austrija, Belgija, Čekija, Nyderlandai, Prancūzija, Slovakija, Suomija, Švedija ir Vokietija.
[16] Austrija, Švedija ir Vokietija.
[17] Ispanija, Nyderlandai, Vokietija.
[18] Slovakija.
[19] Nyderlandai ir Švedija.
[20] Nyderlandai.
[21] Jungtinė Karalystė.
[22] Nyderlandai ir Slovakija.
[23] Pvz., Belgijoje ir Vokietijoje.

tolesnių pokyčių šioje srityje. Bendrieji principai peržiūrėti 2016 m. po to, kai daug valstybių narių sėkmingai bendradarbiavimo tarptautiniu mastu, kad būtų atnaujintos rekomendacijos.

c) Kita metinėse veiklos ataskaitose pateikta informacija

Be informacijos, kuri jau nurodyta 3 skirsnio a ir b poskirsniuose, iš 21 metinės veiklos ataskaitos taip pat matyti, kad valstybės narės yra parengusios eksporto kreditų politiką, platesne prasme susijusią su aplinka, kova su kyšininkavimu ir tvariu skolinimu mažas pajamas gaunančioms šalims. Svarbus, nors ir ne išskirtinis, vaidmuo tenka trims susijusioms EBPO rekomendacijoms[24]. Šias priemones taiko arba iš esmės ketina taikyti net ir tos valstybės narės, kurios nėra EBPO narės. Daugelis valstybių narių visų pirma nurodo, kad bendrųjų principų taikymo sritis yra platesnė, nei apibrėžta EBPO[25]. Be to, formuodamos politiką, valstybės narės atsižvelgia į tokius tarptautinius standartus kaip Jungtinių Tautų verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus[26] ir platesnį ES *acquis*, be kita ko, Reglamentą dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms[27]. Iš dažnai daromų nuorodų į ES tikslus, standartus ir gaires matyti, kad atsižvelgiama tiek į privalomas, tiek į neprivalomas teisines priemones ir kad principai yra tokie pat svarbūs, kaip ir teisės aktų turinys.

Be to, valstybės narės vis dažniau nurodo papildomus politikos tikslus arba aspektus, kurie papildo nustatytuosius bendruosiuose principuose. Pavyzdžiai: lyties klausimai[28], socialinis tvarumas[29] ir mokesčių slėpimo prevencija[30]. Kai kuriais atvejais atitinkamos EKA pačios parengė susijusias priemones. Vienas pavyzdžių – įmonių socialinės atsakomybės politika[31], kurią įgyvendinant paprastai imamasi veiksmų ne tik vidaus lygmeniu, bet ir vykdomas glaudus dialogas su EKA klientais[32].

Kalbant apie aplinkos apsaugą, daugiau dėmesio skiriama tvarumui[33] ir išmetamųjų teršalų mažinimui[34]. Kaip ir teikdamos ankstesnes ataskaitas, daugelis valstybių narių pabrėžia ypatingą žmogaus teisių svarbą. Iš esmės visose ataskaitose ir toliau matyti parama žmogaus teisių matmens stiprinimui pagal naujus bendruosius principus. Kai kuriais atvejais ši tema tiesiogiai susieta su darbuotojų teisėmis[35].

Apskritai su EKA susijusi valstybių narių politika beveik suvienodėjo. Vienas pavyzdžių – kovos su kyšininkavimu priemonės. Daugelis valstybių narių susijusių trečiųjų asmenų reikalauja pasirašyti deklaraciją dėl nekyšininkavimo ir aiškiai nurodo, kad nustačius kyšininkavimo atvejį draudimas automatiškai nustoja galioti. Pavyzdžiui, Portugalijoje

[24] 1. EBPO rekomendacija dėl bendrųjų oficialiai remiamų eksporto kreditų ir aplinkos principų bei socialinio išsamaus patikrinimo (vadinamieji *bendrieji principai*). 2. EBPO rekomendacija dėl kyšių ir oficialiai remiamų eksporto kreditų. 3. Principai ir gairės, kuriais siekiama skatinti tvaraus skolinimo praktiką teikiant oficialius eksporto kreditus mažas pajamas gaunančioms šalims.
[25] Italija, Nyderlandai, Slovakija, Prancūzija, Švedija ir Vokietija.
[26] Danija, Nyderlandai, Lenkija ir Švedija.
[27] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012.
[28] Jungtinė Karalystė.
[29] Ispanija, Rumunija, Slovakija.
[30] Švedija.
[31] Belgija, Danija, Italija, Nyderlandai, Slovakija ir Švedija.
[32] Pvz., Belgija.
[33] Čekija, Ispanija, Lenkija ir Rumunija.
[34] Belgija ir Danija.
[35] Danija ir Švedija.

COSEC garantijos negalioja, jeigu turima kyšininkavimo įrodymų. Vis daugiau valstybių narių taip pat nurodo, kad stebėsenai[36]tenka svarbus vaidmuo ir jos aktyviai skatina bankus ir eksportuotojus kurti savo kovos su kyšininkavimu priemones[37].

Daug valstybių narių, be to, kad laikosi bendrųjų principų, pačios sukūrė konkrečias kovos su kyšininkavimu ir korupcija priemones, pvz., etikos kodeksą[38] arba informavimo apie pažeidimą priemones[39]. Kaip prioritetas vis dažniau nurodomos kovos su pinigų plovimu priemonės[40] ir terorizmo finansavimo prevencija[41].

Panašiai konvergencija matoma iš to, kad griežtai laikomasi Pasaulio banko ir Tarptautinio valiutos fondo reikalavimų, kuriuos, kalbant apie tvaraus skolinimo praktiką mažas pajamas gaunančioms šalims, nurodo daugelis valstybių narių.

Valstybės narės taip pat kruopščiai stengiasi užtikrinti, kad EKA veiktų kuo skaidriau, bet tuo pat metu laikytųsi konfidencialumo, kuris gali būti būtinas komerciniams sandoriams. Kai kurios valstybės narės 2016 m. metinėse veiklos ataskaitose šiam klausimui skyrė ypač daug dėmesio[42].

Tuomet aišku, kad EBPO bendrieji principai buvo visapusiškai įtraukti į valstybės narės eksporto kreditų politiką. Be to, iš įvairių pirmiau pateiktų aplinkybių matyti, kad bendrieji principai vis dažniau tampa *minimaliuoju* standartu. Daugelyje sričių valstybės narės taiko savo papildomas priemones, kad užtikrintų, kad eksporto kreditų parama būtų teikiama tik tiems sandoriams, kurie atitinka griežtą standartų (pradedant susijusiais su aplinka ir baigiant socialiniais) rinkinį.

d) EKA atitiktis Sąjungos tikslams ir įsipareigojimams

Siekiant sustiprinti skaidrumą ES lygmeniu, valstybės narės parengia Komisijai metinę veiklos ataskaitą pagal nacionalinę teisės aktų sistemą ir pateikia tam tikrą finansinę ir veiklos informaciją apie savo eksporto kreditų veiklą, taip pat ir informaciją apie tai, kaip sprendžiami pavojaus aplinkai klausimai.

Pagal I priedo 3 punktą: „Komisija, *remdamasi šia informacija*, parengia Europos Parlamentui metinę apžvalgą, įskaitant vertinimą, kuriame būtų nurodyta, ar EKA atitinka Sąjungos tikslus ir įsipareigojimus“.

Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 3 straipsnyje išvardyti bendrieji Sąjungos tikslai, o 21 straipsnyje – Sąjungos išorės veiksmų principai ir tikslai.

Dėl bendros ES prekybos politikos, nuoroda į Sąjungos išorės veiksmų principus ir tikslus pateikta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 206 straipsnyje ir 207 straipsnio pirmoje pastraipoje.

Europos Komisija, remdamasi pateikta informacija, atkreipia dėmesį į tai, kad valstybės narės, kurios vykdo eksporto kreditų veiklą pagal ES reglamentą (ES) Nr. 1233/2011, yra parengusios savo eksporto kreditų programų valdymo politiką, kuri atitinka ES tikslus. EBPO,

[36] Italija ir Jungtinė Karalystė.
[37] Belgija, Danija, Lenkija ir Vokietija.
[38] Liuksemburgas.
[39] Slovakija.
[40] Bulgarija, Rumunija, Slovakija ir Švedija.
[41] Bulgarija, Rumunija ir Švedija.
[42] Austrija, Belgija, Bulgarija, Danija, Lenkija ir Prancūzija.

t. y. kol kas vienintelės tarptautinės organizacijos, parengusios konkrečias taisykles dėl eksporto kreditų, pateiktos šios srities politikos rekomendacijos yra bendrai taikomos, tačiau valstybių narių veikla jomis neapsiriboja.

Kaip nurodyta ankstesnėse metinėse apžvalgose, reaguodamos į rekomendaciją, pateiktą pirmiau paminėtoje 2013 m. liepos mėn. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl būsimų ataskaitų rengimo gairių, Komisija parengė rekomendaciją toliau rengiant tokią politiką į pagalbą pasitelkti tarptautinių stebėsenos institucijų (įskaitant JT) priemones. Valstybių narių ataskaitose įvairia apimtimi jau remiamasi tokiomis tarptautinėmis priemonėmis, ir Komisija skatina imtis tolesnių veiksmų šioje srityje. Žmogaus teisių politikos srityje taip pat labai svarbus būtų tolesnis dialogas su Europos išorės veiksmų tarnyba.

Europos Parlamentas paragino Komisiją pateikti pranešimą ir nurodyti, ar valstybės narės laikosi Sąjungos tikslų ir įsipareigojimų; Europos Komisija savo metinę apžvalgą parengė pagal I priedą, remdamasi metinėmis veiklos ataskaitomis, kurias pateikė valstybės narės, ir, atsižvelgdama į jose pateiktą informaciją, mano, kad EKA laikosi ES sutarties 3 ir 21 straipsnių. Žinoma, Europos institucijos kartu galėtų pačios sau nustatyti ryžtingesnius politinius tikslus. Komisija yra pasirengusi padėti vykdyti ir skatinti tarpinstitucinį dialogą šiuo klausimu, tačiau kartu privalo atlikti vertinimą pagal 1 priedo 3 punktą.

Kiek tai susiję su atitiktimi tarptautiniams įsipareigojimams ir įsipareigojimams pagal ES konkurencijos teisę, ataskaitiniu laikotarpiu PPO lygmeniu nebuvo jokių ginčų dėl Europos eksporto kreditų programų. 2016 m. Europos Komisija negavo jokių nusiskundimų dėl galimų ES teisės pažeidimų, susijusių su eksporto kreditų agentūromis.